

152. När solen tänder sina strålar

1. När solen tänder sina strålar,
med ömhet tänker jag på dig
När aftonrodnan himlen målar,
då är min tanke blott hos dig

2. Du är den första som jag älskat,
du var den sista jag tillbad
För din skull är mitt hjärta fångslat,
din bild uti mitt bröst jag bär

3. Jag kan ej skiljas från din sida,
mitt hjärta svarar härtill nej
All annan smärta kan jag lida,
men övergiva dig, det kan jag ej

4. Om mor din vill vår kärlek neka,
att vi ett äkta par skall bli
Så kan hon likväl aldrig neka,
att vi få trycka varandras hand

5. Nu reser jag till fjärran stranden,
adjö farväl, min lilla vän!
Men räck mig ej den falska handen,
den trogna har jag räckt åt dig

6. Nu livet mig ej mer behagar
och det för mig blott plåga är
Då vill jag sluta mina dagar,
om jag bortmister min hjärtans kär